

1. Když mi bílý koně smutku kráčeť hlavou
a připadám si hrozně zbytečně,
mý prsty blouděť kytarou a tóny, který hrajou,
vznívají všechny smutečně.
2. To když zdá se mi že cesty nejdou nikam
a na zádech mě tíží celeť svět,
já cejtím se bejt vojákem co uniformu svlíká,
o závoru láme bajonet.

R: V tu chvíli chtěl bych zase jen,
abys mi řekla těch pár vět,
vzpomínám dobře na ten den,
kdy jsem je slyšel naposled.
To že se může co chce díť,
jak začne smůla vyhrávat,
jak začne smůla vítězit,
proti ní budu ve dvou stát.

3. Když se nedaří a ujížděť mi vlaky,
že vůbec nějak nevím kudy kam,
a moje nebe zastínily černočerný mraky,
je nutný hlavně nebejt na to sám.

R:

- 4.=1.